

Arrest

**nr. 43 394 van 17 mei 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 15 maart 2010 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 februari 2010 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, aan hen ter kennis gebracht op diezelfde dag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers hebben op 21 december 2009 een asielaanvraag ingediend bij de Belgische autoriteiten.

Zowel uit het verhoor van verzoekers als uit de Eurodac-databank blijkt dat verzoekers reeds op 14 december 2009 een asielaanvraag in Polen hebben ingediend.

De Belgische autoriteiten hebben op 21 januari 2010 op basis van artikel 16.1.c van de Verordening van de Raad (E.G.) nr. 343/2003 van 18 februari 2003 twee terugnameverzoeken gericht aan Polen. Polen heeft beide verzoeken aanvaard op 25 januari 2010.

Op 11 februari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van beide verzoekers. Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

De verwerende partij werpt een exceptie van niet ontvankelijkheid op.

Zij betoogt dat het inleidend verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen dient te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen en verwijst hiervoor naar artikel 39/69, § 1, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet). De verwerende partij stelt dat het verzoekschrift op uiterst feitelijke wijze werd opgesteld en aldus niet voldoet aan de voormelde bepaling.

Luidens artikel 39/69, § 1 van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een "uiteenzetting van feiten en middelen" bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618). Verzoekers beperken zich in hun inleidend verzoekschrift tot een uiteenzetting van enkele feitelijke gegevens en kritiek op de bestreden beslissingen doch maken nergens melding van de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel noch van de wijze waarop de vermeende rechtsregel of het rechtsbeginsel zouden zijn geschonden door de bestreden beslissingen. Het verzoekschrift bevat geen middel in de zin van vornoemd artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet. De exceptie van de verwerende partij is gegrond. Het beroep is om die reden onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien mei tweeduizend en tien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU